Ρωσίας ὑπουργῶν Σοβολὲφ καὶ Καουλμπὰρ, οὓς δὲν δύναται ν' ἀπομακρύνῃ, ἂν καὶ δὲν ἀπολαμβάνουν τῆς ἐμπιστοσύνης του, καὶ ὧν ἀναγκάζεται νὰ ὑπακούῃ τὰ προστάγματα, ἂν καὶ ἐπὶ ψιλῷ τίτλῳ ἡγεμὼν αὐτὸς, ἐν τῇ αὐτῇ πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας μοίρᾳ διατελεῖ καὶ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἀπέναντι τῶν ὑπουργῶν αὐτοῦ Τρικούπη καὶ Λομβάρδου, οὓς μὴ ἀπολαύοντας τῆς ἐμπιστοσύνης του ὄχι μόνον ν' ἀποπέμψῃ δὲν δύναται, ἀλλὰ καὶ ἀναγκάζεται νὰ ὑπακούῃ εἰς αὐτοὺς, κωλύοντας τὸν βασιλέα ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξασκήσῃ τὴν νόμιμον βασιλικὴν ἐξουσίαν του ἐπὶ καλῷ τοῦ τόπου. Καὶ ἰδοὺ περιελθόντες εἰς τὴν κατάστασιν ἐκείνην τῆς βουλγαρικῆς ἡγεμονείας, ἣν οἰκτείρει καὶ σκώπτει ἄλλο ὑπουργικὸν ὄργανον ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ἐξάραι τὴν εὐδαίμονα ἀνεξαρτησίαν τῆς ἡμετέρας Ἑλλάδος.

Ἀλλ' ἐὰν κατώτερος ὑπάλληλος ἐμποδιζόμενος παρ' οἱουδήτινος προσώπου ἢ περιστατικοῦ ὅπως ἐνεργήσῃ ἐλευθέρως ἐν τῷ κύκλῳ τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ ἀναγκάζεται χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας του νὰ παραιτηθῇ, ἐκτὸς ἐὰν τύχῃ νὰ εἶνε ἀνδράποδον λουφογλύφης, ποῖος βασιλεὺς εἶνε ἐκεῖνος ὅστις βλέπων ἑαυτὸν συνερραμμένον σφιγκτὰ ἐν τῇ πορφύρα του, ὡς τὸν Μπερτόλδον ἐν τῷ τριχίνῳ σάκκῳ του, καὶ ἑστερημένον πάσης ἐλευθέρας ἐνεργείας, δὲν θὰ ὑψώσῃ τὸ σκῆπτρον κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ τολμητίου ἢ ἐν ἀνάγκῃ δὲν θὰ προσκαλέσῃ τὸν λαόν του ἵνα λύσῃ τὰ ἄτιμα δεσμά του; Καὶ τί ἔπραττε λοιπὸν ὡς τώρα ἀφοῦ, κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐλικοῦ φίλου του ἐκωλύετο νὰ πράξῃ τι ὑπὲρ τοῦ τόπου ἐφ' οὗ ἐκλήθη νὰ βασιλεύσῃ, ἀρχηγὸς γιγνόμενος βασιλικῆς δυναστείας; Ἰδιώτευεν; ἀλλὰ τότε δὲν ἦτο βασιλεύς! Ἐβασίλευεν; ἀλλὰ πῶς, ἀφοῦ ἦτο δεσμώτης; Περιωρίζετο λοιπὸν μηδὲν νὰ πράττῃ, ἀλλ' ἁπλῶς νὰ εἰσπράττῃ; Καὶ εἶνε τοῦτο βασιλικὸν, τὸ εἰσπράττειν; Αὐτὸ εἶνε τὸ βασιλεύειν, τὸ εἰσπράττειν; Διότι πλέον, ὄχι κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ αὐλικοῦ φύλλου, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὀδυνηρὰν ἐξομολόγησιν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, αὐτὴν μόνον τὴν ἐλευθερίαν δὲν τοῦ ἀφῆρεσαν οἱ δήσαντες αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου τοῦ θρόνου.

Ὦ! τὸν πτωχὸν, τὸν πτωχὸν ἑστεμμένον Προμηθέα Δεσμώτην! Ἐγνωρίζομεν ὡς τώρα βασιλεῖς αἰχμαλωτισθέντας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, βασιλεῖς αἰχμαλώτους ἐκστομίσαντας τὸ ὑπερήφανον ἐκεῖνο: τὸ πᾶν ἀπωλέσθη πλὴν τῆς τιμῆς, βασιλεῖς πολιορκηθέντας ἐν τοῖς ἀνακτόροις αὐτῶν καὶ μετηφιεσμένους δραπετεύσαντας, βασιλεῖς αἰχμαλώτους, συλληφθέντας, δικασθέντας καὶ καρατομηθέντας· ἀλλὰ βασιλεῖς αἰχμαλώτους ἐν πλήρει τῇ ἐνασκήσει τὰς Βασιλικῆς αὐτῶν Μεγαλειότητος, βασιλεῖς χειροδεσμίους μὲ στέμμα εἰς τὴν κεφαλὴν ἀπρόσβλητον καὶ σκῆπτρον ἀνὰ χεῖρας ἄθικτον, βασιλεῖς ἐλευθέρους νὰ πράττωσι ὅ,τι θέλουσι πλὴν τοῦ καλοῦ εἰς τὸν τόπον, βασιλεῖς τοιούτους χθὲς ἐπρόκειτο νὰ τοὺς ἴδωμεν ἀποκαλυπτομένους ἐν τῇ αὐλικῇ *Ἐφημερίδι* καὶ μὰ τὰ μὴ φιλοβασιλικὰ αἰσθήματά μας τοὺς ἐκλαύσαμεν!

Εἴδετε ἐκεῖ τύχην! Νὰ ἔχωμεν βασιλέα ὑπὸ ἑνὸς καὶ μόνου κινούμενον πόθον, πῶς νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ, νὰ γυμνάσῃ αὐτὸν αὐτοπροσώπως, νὰ γενικεύσῃ τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων, νὰ καταρτίσῃ τὸν τόπον στρατιωτικῶς, νὰ συγκεντρώσῃ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ εἰς τὴν σύνταξιν πολεμικὴν, νὰ καταστήσῃ τὸν ἑλληνισμὸν δύναμιν, καὶ ἅμα ἡ ὥρα σημάνῃ, τὴν δύναμιν αὐτὴν νὰ τὴν διευθύνῃ αὐτοπροσώπως πρὸς τὴν κατάκτησιν τοῦ πεπρωμένου μέλλοντος, καὶ νὰ μὴ τὸν ἀφίσωμεν τὸν βασιλέα αὐτὸν νὰ ἐνεργήσῃ, ἀλλὰ νὰ τὸν βιάζωμεν ἄκοντα νὰ τρέπεται βίον τρυφῆς καὶ ἀμεριμνομερίμνης, βίον θεάτρων καὶ Δεκελείας, βίον χορῶν καὶ ταξειδίων, βίον κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, τί κρῖμα! τί κρῖμα!

Καλιβάν

ΡΩΜΗΟΣ ΚΑΙ ΒΛΑΧΟΣ

Ἡ Ρωσσία ἔχει τοὺς μηδενιστὰς, ἡ δὲ Ἑλλὰς ὅλη κατήντησεν ἓν μέγα μηδενικόν.

Ὁ τύπος ὅλος, οἱ ἰδιῶται, ἐφώναξαν ὅτι προδιδόμεθα, ὅτι ἡ Ἑλλὰς καταστρέφουσα τὸν στρατόν της, μὴ δημιουργοῦσα ναυτικὸν, βυθιζομένη εἰς χρέη, ἐκμηδενίζεται, διαγράφεται ἐκ τῶν ζώντων ἐθνῶν· ἐπεκαλέσθησαν τὴν φιλοπατρίαν τῶν ἀρχόντων, ἐκέντησαν τὴν φιλοτιμίαν των, ἠπείλησαν κάπως (παιδαριωδῶς, ἐννοεῖται)· οἱ ἄρχοντες ὅμως τῆς Ἑλλάδος, ὡς Κινέζοι ἐξηκολούθουν καὶ ἐξακολουθοῦσι ν' ἀκολασταίνωσι, καὶ διὰ τῆς ἀλαζονίας των, τῆς ἐπιμονῆς των, τῆς τυφλώσεώς των καταπροδίδουσι τὸ ἀτυχὲς ἔθνος, ἄξιον ἄλλως τῆς τύχης του, φαίνεται, ἂν κρίνῃ τις ἐκ τοῦ φρονήματος καὶ τῆς διαγωγῆς τῶν πλειόνων ἀντιπροσώπων του.

Βλέπεις, Ἕλλην, ποῦ σὲ κατήντησαν; Ἡ πατρίς σου, σὺ ὁ ἴδιος, θεωρεῖσε ὡς *μηδὲν*, οὐδεὶς οὐδαμῶς σὲ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν εἰς τοὺς διαφόρους συνδυασμοὺς, οἵτινες τεκταίνονται κατὰ τῆς Ἀνατολῆς, δηλ. κατὰ τῆς ὑπάρξεώς σου. Ἄκουσον Ρωμηὲ, ὁ Βίσμαρκ προσκαλεῖ τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Βλαχιᾶς, διὰ νὰ τὸν *προτρέψῃ* νὰ προσχωρήσῃ καὶ ἡ Ρωμουνία εἰς τὴν συμμαχίαν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἔκαμε, τὸν δὲ ἰδικόν σας πρωθυπουργὸν καὶ τὸν βασιλέα οὐδὲ τὸν λογαριάζει ἂν ὑπάρχῃ εἰς τὸν κόσμον. Θέλεις μεγαλειτέραν ἀπόδειξιν τῆς καταπτώσεως τῆς πατρίδος σου; Ὁ πρωθυπουργός σου ἔλεγεν ἄλλοτε, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην συμμαχίας μετὰ μεγάλης τινὸς δυνάμεως, καὶ τὰ ἔλεγεν αὐτὰ μὲ τρόπον, ὥστε νὰ ἐννοήσουν ὅτι τάχα, ἂν αὐτὸς γείνῃ πρωθυπουργὸς, εὐθὺς κάποια δύναμις θὰ προσφέρῃ τὴν συμμαχίαν της, ἢ θὰ ζητήσῃ τὴν συμμαχίαν μας· Ποία εἶνε ἡ δύναμις αὕτη Ἕλληνες;

Μήπως ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας;...

Ὁ ἥρως ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου, τὸν ὁποῖον αἱ ἐφημερίδες σου κολακευτικῶς ἐπήνουν, ἐπέρασεν ἕνα γύρο ὅλην τὴν Ἑλλάδα, χωρὶς νὰ ἐγγίσῃ εἰς καμμίαν παραλίαν της· τόσον σὲ ἐκτιμᾷ καὶ αὐτός! Ἐφοβήθη, φαίνεται, μήπως τὸ σοφὸν ὑπουργεῖόν σου θελήσῃ νὰ τὸν ἀπατήσῃ καὶ αὐτὸν μὲ 100—150 στρατιώτας, κλεῖον εἰς τοὺς στρατῶνας μυριάδας στρατοῦ! Παῖζε Λαύριον, Ἕλλην, πώλει οἰκόκεδα καὶ ντομάτα μίαν δραχμήν· διότι μετ' ὀλίγον τὰ Λαύρια καὶ τὰ οἰκόπεδα δὲν θὰ ἀξίζουν ἕνα λεπτὸν, καὶ μόνον ντομάτα θὰ πωλῇς.

Σ...

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ βουλὴ λέγεται συγκαλουμένη τὴν 15 Ὀκτωβρίου. Ἡ Κυβέρνησις λέγεται πίπτουσα εἰς τὸ ζήτημα τοῦ προέδρου μὲ ἐννενῆντα μόνον ψήφους. Ὁ βασιλεὺς λέγεται ἐρχόμενος εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Φιλαρέτου ἐν Μεγαρίδι ἔλαβεν ὅλην τὴν διάστασιν τοῦ κυβερνητικοῦ ζητήματος. Τὸ σύνθημα τοῦ πο-